

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z JĘZYKA POLSKIEGO

KLASA IV – 2026/2027

Opracowano w oparciu o Rozporządzenie Ministra Edukacji z dnia 11 marca 2026 r. (Dz.U. z 2026 r. poz. 378) oraz program nauczania języka polskiego „Słowa na start!” Joanny Kostrzewy, zgodny z założeniami Reformy26 „Kompas Jutra”

OBSZAR		dopuszczający (2)	dostateczny (3)	dobry (4)	bardzo dobry (5)	celujący (6)
I. KOMUNIKACJA	Uczeń:	• Zazwyczaj rozpoznaje nadawcę, odbiorcę i prosty komunikat w znanych sytuacjach. • Przeważnie z pomocą nauczyciela odróżnia język mówiony od pisanego oraz sytuację oficjalną od nieoficjalnej. • Na ogół stosuje podstawowe zwroty grzecznościowe (wita, żegna, prosi, dziękuje, przeprasza). • Czasami próbuje przedstawić siebie, swoje doświadczenia i zainteresowania. • Sporadycznie słucha rozmówcy oraz rozpoznaje proste komunikaty niewerbalne (gest, mimika, ton głosu). • Z pomocą nauczyciela formułuje krótką wypowiedź zgodną z tematem i własnym zamiarem.	• Na ogół właściwie wskazuje nadawcę, odbiorcę i komunikat. • Zwykle potrafi przedstawić siebie, własne doświadczenia i zainteresowania kilkoma zdaniami. • Potrafi sformułować jasne stanowisko w rozmowie, podać jeden trafny argument • Zazwyczaj różnicuje wypowiedź w zależności od tego, czy sytuacja jest oficjalna, czy nieoficjalna. • Często stosuje formy grzecznościowe przy powitaniu, pożegnaniu, prośbieniu i dziękowaniu. • Na ogół uważnie słucha wypowiedzi innych i właściwie odczytuje typowe komunikaty niewerbalne.	• Zazwyczaj sprawnie określa relację między nadawcą, odbiorcą a komunikatem. • Przeważnie dostosowuje sposób wypowiedzi oraz formy grzecznościowe do sytuacji i odbiorcy. • Zazwyczaj wyraża swoje potrzeby, emocje i stanowisko w sposób zrozumiały i adekwatny do sytuacji. • Zwykle aktywnie i uważnie słucha rozmówcy oraz zadaje pytania związane z tematem. • Przeważnie poprawnie odczytuje i wyjaśnia znaczenie komunikatów niewerbalnych. • Wyraża i uzasadnia własne stanowisko w rozmowie, dbając o kulturę wypowiedzi.	• Sprawnie posługuje się pojęciami: nadawca, odbiorca, komunikat i sytuacja komunikacyjna. • Świadomie dostosowuje język oraz formy grzecznościowe do sytuacji oficjalnej i nieoficjalnej. • Logicznie i swobodnie przedstawia swoje doświadczenia, emocje oraz wyraża i uzasadnia własne stanowisko. • Dostosowuje sposób wypowiedzi do celu, odbiorcy i sytuacji, dbając o jej jasność i kulturę. • Aktywnie słucha, włącza się do rozmowy, reaguje na wypowiedzi innych i zadaje pytania. • Sprawnie rozpoznaje i interpretuje komunikaty niewerbalne w różnych sytuacjach.	• Celowo i świadomie dobiera środki językowe oraz niewerbalne w zależności od celu i odbiorcy wypowiedzi. • Ocenia skuteczność komunikatu oraz kulturę wypowiedzi w sytuacjach oficjalnych i nieoficjalnych. • Przekonująco argumentuje własne stanowisko, zadaje trafne pytania i precyzyjnie reaguje na wypowiedzi rozmówców. • Samodzielnie i elastycznie modyfikuje sposób komunikowania się w zależności od zmieniającej się sytuacji, odbiorcy i przebiegu rozmowy.
II. ODBIÓR TEKSTÓW KULTURY	Uczeń:	• Zazwyczaj zna fragmenty omawianych tekstów literackich i przeważnie potrafi wskazać bohaterów. • Na ogół odróżnia prozę od wiersza; z pomocą nauczyciela wskazuje wers, strofę i rym.	• Czasami wypowiada się krótko o przeczytanym tekście; zazwyczaj wskazuje głównych i pobocznych bohaterów oraz zna pojęcie „narrator”. • Zazwyczaj zna podstawowe	• Przeważnie zna omawiane teksty; często potrafi wyodrębnić podstawowe elementy świata przedstawionego oraz wskazać elementy realistyczne i fantastyczne.	• Sprawnie rozróżnia narratora, podmiot mówiący i bohatera oraz poprawnie rozpoznaje poznane środki językowe i zabiegi artystyczne. • Samodzielnie odróżnia baśń od legendy, uzasadniając swoje	• Trafnie porównuje poznane teksty kultury i wskazuje podobieństwa oraz różnice w sposobie przedstawiania treści. • Świadomie i oryginalnie przedstawia propozycję

		• Z pomocą nauczyciela odróżnia element realistyczny od fantastycznego oraz baśń od legendy. • Przeważnie z pomocą nauczyciela wskazuje epitet, porównanie, powtórzenie, synonim i antonim. • Zwykle rozpoznaje książkę, komiks, obraz, rzeźbę, przedstawienie teatralne, muzykę jako teksty kultury. • Krótko wypowiada się o swoich wrażeniach po lekturze lub wydarzeniu kulturalnym.	wyznaczniki wiersza (wers, strofa, rym, rytm, powtórzenie, adresat wiersza); czasami wskazuje nastrój utworu i podmiot mówiący. • Częściowo zna cechy baśni i legendy i potrafi wskazać je w omawianym tekście. • Na ogół wskazuje w tekście epitet, porównanie, synonim, antonim, dialog i monolog. • Na ogół rozpoznaje podstawowe cechy książki, teatru, komiksu, muzyki i sztuk plastycznych. • Dzieli się pierwszymi wrażeniami z tekstu lub wydarzenia kulturalnego.	• Przeważnie wyszukuje w tekście epitet, porównanie, powtórzenie i adresata wiersza oraz określa podstawowy nastrój utworu. • Na ogół wskazuje cechy charakterystyczne dla baśni i legendy, podając przykłady z tekstu. • Zwykle określa perspektywę i intencję nadawcy oraz własne wrażenia wywołane przez tekst. • Świadomie posługuje się podstawowymi pojęciami dotyczącymi literatury, teatru, komiksu, muzyki i sztuk plastycznych. • Wyjaśnia, jakie emocje lub wrażenia wywołują wybrane środki artystyczne i elementy tekstu. • Trafnie ocenia postępowanie bohaterów, charakteryzuje bohaterów i odnosi ich zachowanie do własnych doświadczeń.	rozpoznanie przykładami z tekstu. • Sprawnie interpretuje głosowo wybrane teksty poetyckie i prozatorskie, uwzględniając ich nastrój i treść. • Dostrzega i wyjaśnia różnice między przekazem literackim, teatralnym, komiksowym, muzycznym i plastycznym. • Wyjaśnia wpływ poznanych środków artystycznych na wyobraźnię, emocje i odbiór utworu. • Samodzielnie i trafnie przedstawia propozycję odczytania utworu, uzasadniając ją przykładami z tekstu. • Sprawnie analizuje elementy świata przedstawionego oraz sposób przedstawienia bohaterów i wydarzeń.	odczytania tekstów należących do różnych sztuk. • Analizuje sposób oddziaływania poznanych środków artystycznych na odbiorcę i wykorzystuje tę wiedzę do uzasadnienia własnego odbioru. • Wyrzista interpretacją głosową podkreśla sens, nastrój i emocje zawarte w poznanym tekście. • Twórczo przekształca utwór (zmiana zakończenia, przedstawienie wydarzeń z perspektywy innej postaci, przygotowanie scenki) i prezentuje własny sposób odbioru dzieła.
III. ŚWIADOMOŚĆ JĘZYKA	Uczeń:	• Na ogół potrafi głoskować, literować i sylabizować proste wyrazy. • Zazwyczaj zna rzeczownik, przymiotnik, czasownik i przysłówki oraz z pomocą nauczyciela rozpoznaje je w tekście. • Z pomocą nauczyciela rozpoznaje wybrane odmienne i nieodmienne części mowy oraz wskazuje podmiot lub orzeczenie w prostym zdaniu. • Rozpoznaje zdania	• Przeważnie odróżnia głoskę od litery, samogłoskę od spółgłoski i stosuje podstawowe zasady przenoszenia wyrazów. • Na ogół rozpoznaje poznane odmienne i nieodmienne części mowy oraz nazywa podstawowe formy typowych rzeczowników, przymiotników i czasowników. • Wskazuje podmiot	• Na ogół poprawnie dzieli wyrazy na głoski i litery oraz wskazuje samogłoski i spółgłoski. • Przeważnie poprawnie rozpoznaje poznane odmienne i nieodmienne części mowy oraz odmienia rzeczownik, przymiotnik i czasownik w poznanym zakresie. • Na ogół poprawnie tworzy związki przymiotnika z rzeczownikiem oraz	• Sprawnie wykorzystuje wiedzę z zakresu poznanych zagadnień fonetycznych w praktyce językowej. • Najczęściej bezbłędnie odmienia i określa podstawowe właściwości gramatyczne rzeczownika, przymiotnika i czasownika. • Sprawnie rozpoznaje funkcje przysłówka oraz analizuje budowę prostego zdania (podmiot, orzeczenie, rodzaje wypowiedzi).	• Wykorzystuje wiedzę gramatyczną do świadomego kształtowania własnych wypowiedzi. • Analizuje i poprawia błędne konstrukcje oraz przekształca proste zdania zgodnie z celem komunikacyjnym. • Porównuje funkcje poznanych części mowy i wyjaśnia ich znaczenie w budowie wypowiedzenia. • Świadomie wykorzystuje synonimy i antonimy do

		oznajmujące i pytające oraz podejmuje próbę wskazania ich podstawowej funkcji. • Z pomocą nauczyciela dobiera prosty synonim lub antonim. • Sporadycznie odwzorowuje poprawnie pod względem ortograficznym i interpunkcyjnym fragment tekstu, stosując poznane zasady.	i orzeczenie oraz rozróżnia zdania oznajmujące, pytające, rozkazujące i wykrzyknikowe. • Wskazuje podstawowe zależności między częściami mowy a częściami zdania w prostych wypowiedzeniach. • Dobiera typowe synonimy i antonimy. • Stosuje podstawowe reguły pisowni ó/u, rz/ż, ch/h, wielkiej litery i „nie” oraz poprawnie dobiera znak kończący zdanie.	przysłówka z czasownikiem. • Z reguły poprawnie identyfikuje podmiot i orzeczenie oraz buduje zdanie poprawne pod względem gramatycznym. • Stosuje zasady ortograficzne i interpunkcyjne poznane na lekcjach, popełniając nieliczne błędy. • Poprawnie stosuje synonimy i antonimy oraz wykorzystuje je do unikania powtórzeń.	• Poprawnie stosuje poznane zasady pisowni oraz znaki interpunkcyjne: cudzysłów, kursywę i znaki kończące zdanie. • Sprawnie rozpoznaje odmienne i nieodmienne części mowy oraz poprawnie stosuje poznane formy wyrazów. • Świadomie wzbogaca słownictwo, trafnie stosując synonimy i antonimy oraz dokonując korekty własnego tekstu.	precyzowania znaczenia oraz unikania powtórzeń. • Uzasadnia poznane zasady pisowni i interpunkcji oraz samodzielnie poprawia własne błędy. • Świadomie łączy wiedzę o fonetyce, gramatyce, ortografii i interpunkcji podczas tworzenia i redagowania wypowiedzi.
IV. TWORZENIE WYPOWIEDZI	Uczeń:	• Z pomocą nauczyciela lub przy pomocy wzoru redaguje krótkie pozdrowienia, podziękowanie. • Z pomocą nauczyciela sporządza kilkupunktowy, prosty plan wydarzeń. • Przeważnie z pomocą nauczyciela próbuje opisać przedmiot lub postać kilkoma zdaniami. • Sporadycznie tworzy krótkie opowiadanie bez dialogu na podstawie ilustracji lub planu. • Z pomocą nauczyciela formułuje proste pytania do tekstu i sporządza krótką notatkę zawierającą najważniejsze informacje.	• Czasami samodzielnie redaguje zwięzłe pozdrowienia i podziękowanie. • Na ogół potrafi opisać przedmiot i postać, zachowując podstawowe elementy opisu. • Zazwyczaj sporządza ramowy plan wydarzeń na podstawie przeczytanego tekstu. • Na ogół umie zredagować krótkie opowiadanie odtwórcze bez dialogu, zachowując chronologię wydarzeń. • Czasami próbuje uzasadnić własną opinię prostym zdaniem. • Zazwyczaj porządkuje informacje z tekstu, tworząc prostą notatkę.	• Zazwyczaj samodzielnie redaguje spójne pozdrowienia, podziękowanie oraz opis postaci i przedmiotu. • Z reguły tworzy spójną wypowiedź, pamiętając o stosowaniu akapitów oraz wyodrębnieniu wstępu, rozwinięcia i zakończenia. • Często samodzielnie układa ramowy i szczegółowy plan wydarzeń. • Na ogół sprawnie pisze opowiadanie odtwórcze bez dialogu, zachowując chronologię i logiczny układ wydarzeń. • Zwykle potrafi sformułować własną opinię i uzasadnić ją prostym argumentem. • Samodzielnie wybiera najważniejsze informacje z tekstu i ujmuje je w uporządkowanej notatce.	• Najczęściej samodzielnie redaguje rozbudowane pozdrowienia, podziękowania oraz opisy postaci i przedmiotu. • Dbą o odpowiednią kompozycję tekstu, układ graficzny, tytuł oraz stosowanie akapitów we wstępie, rozwinięciu i zakończeniu. • Szczegółowo układa plan wydarzeń oraz redaguje spójne opowiadanie odtwórcze bez dialogu. • Logicznie i przekonująco uzasadnia swoją opinię we własnych wypowiedziach. • Samodzielnie przygotowuje kreatywne działanie inspirowane tekstem literackim lub wykonuje przydzielone zadanie projektowe. • Przekształca informacje z tekstu w zwięzłą, uporządkowaną notatkę i dobiera jej formę do zadania.	• Celowo i świadomie wykorzystuje zdobytą wiedzę przy redagowaniu rozbudowanych opisów, opowiadań i form użytkowych przewidzianych dla klasy IV. • Komponuje tekst pod względem logicznym, stylistycznym i graficznym, sprawnie operując akapitami oraz wstępem, rozwinięciem i zakończeniem. • Twórczo i oryginalnie redaguje opowiadania bez dialogu, wzbogacając je odpowiednio dobranymi szczegółami opisu. • Przekonująco i wyczerpująco uzasadnia swoje stanowisko, stosując rzeczową argumentację. • Twórczo przekształca poznany tekst w ramach działania lub projektu dotyczącego lektury i uzasadnia przyjęte rozwiązania. • Świadomie przetwarza

						informacje z różnych materiałów, tworząc syntetyczne notatki o przejrzystej strukturze.
V. ROZWIJANIE UMIEJĘTNOŚCI AUTOREFLEKSJI I TWORZENIE TOŻSAMOŚCI	Uczeń:	• Zazwyczaj wskazuje proste przykłady wartości (dobro, rodzina, przyjaźń, patriotyzm) w czytanych tekstach. • Przeważnie z pomocą nauczyciela rozpoznaje swoje podstawowe role w rodzinie i klasie. • Sporadycznie potrafi nazwać podstawowe emocje u siebie lub bohaterów tekstu. • Czasami przy wsparciu nauczyciela próbuje określić, co sprawia mu trudność w nauce.	• Na ogół nazywa wartości przedstawione w utworach literackich oraz odnosi je do własnych doświadczeń. • Wyraża własną opinię o zachowaniu bohaterów i określa swoje role w rodzinie, szkole i grupie rówieśniczej. • Zazwyczaj rozpoznaje i nazywa emocje własne oraz innych osób w znanych sytuacjach. • Na ogół podejmuje próbę omówienia swojego zaangażowania w lekcję i proces uczenia się.	• Często samodzielnie opisuje istotne dla siebie wartości i wyjaśnia motywy zachowań bohaterów. • Zwykle omawia różne aspekty wspólnoty (rodzina, szkoła, społeczność lokalna, ojczyzna) oraz własną rolę w nich. • Przeważnie sprawnie rozpoznaje, nazywa i wyjaśnia emocje bohaterów literackich oraz swoje własne. • Z reguły potrafi omówić i ocenić swoje zaangażowanie w procesie uczenia się.	• Zazwyczaj wnikliwie prezentuje stanowisko wobec wartości uniwersalnych i postaw bohaterów literackich. • Rzeczowo omawia znaczenie rodziny, społeczności lokalnej i narodowej oraz postaw patriotycznych. • Sprawnie rozpoznaje, analizuje i opisuje złożone emocje własne oraz innych osób. • Samodzielnie ocenia własne zaangażowanie w naukę i wskazuje obszary do poprawy.	• Świadomie formułuje refleksje nad wartościami, postawami bohaterów i dylematami etycznymi. • Sprawnie rozpoznaje role, jakie pełni w społeczeństwie, oraz wypowiada się na temat odpowiedzialnej przynależności do różnych grup i wspólnot. • Samodzielnie i dokładnie planuje własną pracę oraz podejmuje działania służące doskonaleniu sposobu uczenia się.
VI. ELEMENTY EDUKACJI MEDIALNEJ	Uczeń:	• Na ogół odnajduje podaną informację w podręczniku lub prostym źródle. • Z pomocą nauczyciela korzysta z materiałów potrzebnych do wykonania prostego zadania. • Z pomocą nauczyciela wymienia podstawowe zasady bezpiecznego korzystania z internetu i urządzeń cyfrowych. • Zazwyczaj wskazuje podstawowe zagrożenia związane z nadmiernym korzystaniem z ekranów, telefonu i gier.	• Zwykle wyszukuje potrzebne informacje w podanych przez nauczyciela źródłach. • Rozpoznaje podstawowe rodzaje źródeł informacji i korzysta z nich zgodnie ze wskazówkami. • Wykorzystuje znalezione informacje do wykonania prostego zadania. • Rozumie pojęcie higieny cyfrowej i wymienia podstawowe zasady jej stosowania. • Na ogół opisuje podstawowe zagrożenia związane z internetem, ekranami, telefonami i grami.	• Korzysta z różnych źródeł wskazanych przez nauczyciela, wyszukując informacje potrzebne do wykonania zadania. • Porównuje informacje pochodzące z prostych źródeł i wskazuje między nimi podstawowe podobieństwa lub różnice. • Korzysta z różnych źródeł do poszerzania wiedzy i rozwijania własnych zainteresowań. • Wyjaśnia znaczenie podstawowych zasad higieny cyfrowej. • Opisuje istotne zagrożenia wynikające z nadmiernego	• Samodzielnie wyszukuje i selekcionuje informacje z różnorodnych źródeł. • Ocena przydatność wybranych informacji do wykonania zadania i dobiera odpowiednie źródło do celu pracy. • Korzysta ze źródeł tradycyjnych i cyfrowych do poszerzania własnej wiedzy i rozwijania zainteresowań. • Stosuje zasady higieny cyfrowej i wyjaśnia konsekwencje nadmiernego korzystania z urządzeń cyfrowych.	• Samodzielnie wyszukuje, porównuje i łączy informacje z różnorodnych źródeł, wykorzystując je odpowiednio do wykonywanego zadania. • Sprawnie wykorzystuje informacje pochodzące z różnych źródeł do wykonywania zadań, poszerzania wiedzy i rozwijania własnych zainteresowań. • Odpowiedzialnie korzysta ze źródeł tradycyjnych i cyfrowych oraz przestrzega podstawowych zasad korzystania z cudzych materiałów. • Świadomie planuje sposób korzystania z urządzeń cyfrowych, rozpoznaje

				korzystania z internetu, ekranów, telefonu i gier.		zagrożenia i stosuje zasady dbania o higienę cyfrową.
VII. PRAKTYKI LEKTUROWE		• Na ogół z pomocą nauczyciela wskazuje tekst, który chciałby przeczytać, i podaje prosty powód wyboru. • Podejmuje lekturę dłuższych utworów wybranych do omówienia w danym roku. • Zazwyczaj rozpoznaje głównych bohaterów omawianej lektury i wymienia wybrane wydarzenia. • Sporadycznie, z pomocą nauczyciela, dzieli się prostym wrażeniem z przeczytanego tekstu. • Rozpoznaje wybrane baśnie, legendy oraz krótsze teksty patriotyczne, w tym „Mazurek Dąbrowskiego”.	• Zwykle z pomocą nauczyciela planuje proces czytania i systematycznie czyta dłuższe utwory wybrane do omówienia w danym roku szkolnym. • Przedstawia głównych bohaterów i odtwarza najważniejsze wydarzenia. • Na ogół dzieli się pierwszymi wrażeniami po przeczytaniu tekstu. • Wskazuje swoje podstawowe preferencje czytelnicze i krótko uzasadnia wybór.	• Samodzielnie planuje proces czytania. • Wywiązuje się z czytania co najmniej czterech dłuższych utworów przewidzianych do omówienia w danym roku. • Charakteryzuje głównych bohaterów i określa podstawową problematykę utworu. • Sporządza plan wydarzeń na podstawie lektury i odwołuje się do konkretnych wydarzeń. • Formułuje opinię o lekturze i uzasadnia ją prostymi przykładami. • Odnosi się do poznanych baśni, legend oraz krótszych tekstów narracyjnych, lirycznych i patriotycznych.	• Świadomie planuje własny proces czytania i uzasadnia wybór tekstów zgodnie z zainteresowaniami. • Analizuje zachowanie bohaterów i wyjaśnia motywy ich postępowania. • Interpretuje wybrane problemy i wartości przedstawione w lekturze, odwołując się do konkretnych wydarzeń. • Sprawnie wykorzystuje znajomość co najmniej czterech dłuższych utworów w pracy na lekcji. • Samodzielnie formułuje przemyślane wrażenia i opinie dotyczące przeczytanych tekstów.	• Przekonująco i rzeczowo prezentuje własne preferencje czytelnicze oraz uzasadnia wybór tekstów. • Interpretuje lekturę w sposób samodzielny i formułuje wnioski wynikające z całości utworu. • Porównuje i ocenia postawy bohaterów, odnosząc je do wartości i własnych doświadczeń. • Łączy problematykę lektury z innymi poznаныmi tekstami i wydarzeniami kulturalnymi. • Świadomie wykorzystuje poznane dłuższe oraz krótsze teksty w interpretacji i własnych wypowiedziach. • Twórczo wykorzystuje znajomość lektury w samodzielnym projekcie (np. gra, komiks, adaptacja), zachowując zgodność z tekstem.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą.

Formy sprawdzania wiedzy i umiejętności:

Forma	Opis
Sprawdziany pisemne i testy	przeprowadzane po zakończeniu działu tematycznego lub omówieniu lektury; zapowiadane z wyprzedzeniem.
Kartkówki	obejmują materiał z 1 – 3 ostatnich lekcji lub dotyczące krótkich zagadnień, lub znajomości lektury – zapowiadane lub niezapowiadane.
Dyktanda	pisanie ze słuchu lub z pamięci sprawdzające znajomość zasad ortografii i interpunkcji – zapowiadane lub niezapowiadane.
Wypracowania klasowe – prace literackie	sprawdzające umiejętność tworzenia krótkich i dłuższych form wypowiedzi przeprowadzane po wprowadzeniu, omówieniu lub powtórzeniu danej formy – zapowiadane z wyprzedzeniem lub oceniane na bieżąco.
Wypowiedzi ustne	sprawdzające stopień opanowania omawianych zagadnień, lektur; udział w dyskusji w czasie lekcji – ocenianie bieżące.
Praca na lekcji	wykonywanie zleconych pisemnych zadań w zeszyte przedmiotowym, zeszyte ćwiczeń lub na karcie pracy stosownie do zagadnienia i potrzeb metodycznych – ocenianie bieżące.
Recytacja wybranych tekstów	sprawdzenie pamięciowego opanowania tekstu, interpretacji głosowej, dykcji – zapowiadane z wyprzedzeniem.
Projekty edukacyjne	indywidualne lub grupowe, związane z wybranym zagadnieniem językowym, kulturowym, lekturą – zapowiadane z wyprzedzeniem.
Inne prace	referaty, prezentacje, inscenizacje, prace plastyczno-literackie (obejmują podane zagadnienie) – zapowiadane do przygotowania lub oceniane na bieżąco.
Prace dodatkowe	opanowanie, zaprezentowanie materiału celem przygotowania się i udziału w konkursach tematycznych, literackich lub recytatorskich – zapowiadane i uzgadniane z uczącym.

Skala procentowa ocen z prac pisemnych, sprawdzianów i testów:

Ocena	Procent punktów
niedostateczny (1)	do 29% pkt
dopuszczający (2)	30% – 50% pkt
dostateczny (3)	51% – 70% pkt
dobry (4)	71% – 90% pkt
bardzo dobry (5)	91% – 99% pkt
celujący (6)	100% pkt

Warunki i tryb uzyskania oceny wyższej niż przewidywana:

Możliwość uzyskania oceny wyższej ma każdy uczeń po spełnieniu warunków:

- rodzic lub uczeń wyraża chęć uzyskania oceny wyższej w formie pisemnej poprzez e-dziennik;
- uczeń przystąpił w ciągu roku szkolnego do wszystkich sprawdzianów i prac pisemnych;
- uczeń podejmował próby poprawy ocen niedostatecznych i dopuszczających ze sprawdzianów i prac pisemnych w wyznaczonym przez nauczyciela terminie.

Tryb uzyskania oceny wyższej niż przewidywana:

- analiza poziomu spełnienia wymagań na ocenę przewidywaną i wyższą;
- wykonanie w terminie wyznaczonych przez nauczyciela zadań w formie ustnej, pisemnej z materiału, z którego uczeń nie spełnił wymagań na ocenę wyższą w ciągu roku szkolnego.